

Sygn. akt VIII C 139/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w R.

przeciwko B. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 139/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. pozwem

z dnia 22 października 2015 roku skierowanym przeciwko B. M. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 776,58 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 października 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że

w dniu 9 maja 2013 roku zawarł z pozwaną umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji. Powód świadczył ww. usługę na rzecz pozwanej, za co wystawiał faktury VAT. Pozwana nie uregulowała wszystkich swoich należności względem powoda, wskutek czego powstało zadłużenie. Do dnia dzisiejszego pozwana nie uregulowała kwoty dochodzonej pozwem. Pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W dniu 5 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. W sprzeciwie pozwana podniosła, że dokonała spłaty zaległości w dniu 16 października 2015 roku. Dodała, że w dniu 17 listopada 2015 roku potwierdziła telefonicznie za pomocą infolinii, że nie posiada względem powoda żadnego zadłużenia.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. M. posiadała zaległości finansowe względem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R., które spłaciła przed złożeniem pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym,

tj. w dniu 16 października 2015 roku.

(okoliczność przyznana)

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. zawarł w dniu 22 kwietnia 2015 roku umowę sprzedaży wierzytelności z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W..

(okoliczności bezsporne, umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami k. 14-17)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Zauważyć należy, że pełnomocnik powoda zapoznał się z treścią sprzeciwu od nakazu zapłaty i nie zakwestionował w odpowiedzi ani sprzeciw, że pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia. Dlatego te okoliczności potraktować należało jako okoliczność przyznaną w trybie art.230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu jako nieudowodnione, bowiem powód nie wykazał, aby pozwana B. M. była jego dłużnikiem.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie z dnia 9 maja 2013 roku, dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji. Jednakże powód nie przedstawił dowodu zawarcia umowy z pozwaną B. M., ani też nie przedstawił żadnych innych dowodów z dokumentów, chociażby w postaci faktur VAT, do których zapłaty zobowiązana była pozwana. Należy przy tym zaznaczyć, iż pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty, zakwestionowała zasadność żądania pozwu, podnosząc, że nie posiada zadłużenia względem powoda.

Powyższe przesądzało o tym, że powództwo nie mogło zasługiwać na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanej, zatem brak było podstaw do przyjęcia, że pozwana była/jest dłużnikiem powoda z tytułu umowy z dnia 9 maja 2013 roku dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej.

Tym samym skoro już w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zakwestionowała zasadność powództwa, której źródło nie zostało wskazane, powód, nie zgadzając się z takim stanowiskiem strony przeciwnej, winien w odpowiedni sposób zareagować - przedstawić okoliczności faktyczne i dowody na poparcie swoich twierdzeń. Powód jednak tego nie uczynił.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności, jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Nawet gdyby przyjąć, że powodowi przysługiwała wierzytelność wobec pozwanej, to powód nie zaprzeczył twierdzeniom pozwanej, że dokonała ona spłaty jeszcze przed wytoczeniem powództwa.

Z powyższych względów, powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu, jako nieudowodnione.